

EESTI SKOUT

Väljaandja: Eesti Skoutide Maleva Päästaap.

Vastutav toimetaja:
K. Treffner.

Päätoimetaja:
J. Tederson.

Toimetus: H. Paalmann (sekretär), H. Hamer, H. Lehepuu, H. Roos.

Nr. 8. 1925. a.

V. aastakäik.

Tellimine 1926. a. pääle avatud!

Maksab $\frac{1}{1}$ aastaks 150 mk., poolaastaks 75 mk.
Väljamaale 200 Emk. aastas. Üksiknumber 20 mk.

Ärge viivitage tellimisega.

Laagritulel...
(Spejdernes Magasin).

SISU:

Pilk tagasi. / Meie võit. / Salga töö süsteem. / „Masteritest“
Kuresaares suvel 1925. a. / Rõõmus skout. / Skoutide kodud.
/ Teated. / I Eesti Skoutide Jamboree. / Aadressid. / Kuulu-
tused.

Pilk tagasi.

Skm. J. Tederõn.

Aastat lõpetades, külma talveaga ärakasutades, katsume korraks pilku tagasi heita, aasta kestes tehtud tööd hinnates.

Meie lugupeetud peavanem annab omas „Emapäeva“ päevakäsus oma otsuse: — Kuigi rõõmustavat edu meie skoutluses olen tähele pannud, ei leidnud ma esimese järgu skoutide hulgas ühtegi, keda oleks võinud skoutmasteriks ja nooremskoutmasteriks tõsta. —

Nii siis skoutlus on edasi nihkunud, edukalt töötanud. Eesti skoutide pere on ka arvuliselt tõusnud, nii on uusi rühmi juure tekkinud endistes malevates, mõni üksikrühmgi juure tulnud, pääle kõige aga kaks uut malevat — Paide ja Nõmme — tekkinud. Päämiselt on juurekasvu põhjuseks vanemate Skoudi Sõprade hool ja töö, mis need omade hoolealuste organisatsioonide suhtes üles näidanud. Skoutluse juhtimine on läinud vilunumate kätte, kes osanud mõndagi ettenäha ja paremini korraldada. Ka päälükud — noored ise on palju juureõppinud, tegeliku töö kogemustest juhitutena.

Mööduva aasta, osalt ka eelmise aasta teise poolde langeb meie skoutluse sõprade laialdasem organiseerimine. Meil ei tööta enam organisatsiooni, kel puuduks oma vanemate sõprade-toetajate asutus. Kuid viimase sammu astumine selles organiseerumistöös jääb siiski uude aastasse — Skoudi Sõprade Liidu lõpulik kujundamine.

Veel ühe küsimuse lahendamine on jäänud tulevikku — raske öelda: uude aastasse, kuna tema juba mitmendat uut aastat üle sammunud. Küllap seisab siin vist põhjusena III kongressil pidamata referaat „Skoudid ja noorsepad,“ kuid siiski pole kindel, et selle pidades asi lahendust oleks saanud. Seltskonna jõud seisab endiselt kahes laagris: Skoudi Sõprade Seltsid — Noorseppade Vanemate Kogud. Samuti noored isegi. Asjast kaugemal seisjad ei saa lõpulikku seisukohta kätte ja jäävadki eemale, noored ise ei suuda vahes (mida asjaosalistelgi raske seletada!) selgusele ja puiklevad siia-sinna, ehk asuvad muudele aladele töötama. Kas seisab lõpuliku liitumise takistus tõesti põhimõtete erinemistes või on põhjuseks asjaolu, et ei ole vastast poolt kellega liituda? Mõnel pool on siiski katseid ühise töö kindlustamiseks tehtud, esitajate ühise koosoleku otsustades: — Edendada sõbralikku vahekorda ühiste sihtide saavutamise kergenduseks ja skoutluse mõtte arendamiseks, süvendamiseks ja levitamiseks. — Mõlemad malevad kohustavad end hoiduma igasugustest sammudest, mis võiks avaldada umbusaldust, ebakorrektsust, ning püüavad kõigi abinõudega takistada sarnaseid juhtumisi üksikute maleva liigete poolt. Sama vahekord peaks valitsema ka vanemate vahel. — Kordunud on umbes samane kokkulepe, mis juba sügisel 1922. a. E. S. M. Päästaabi ja Harju Noorseppade vahel saavutatud, vaid vähemas ulatuses. Kas on sellel rohkem edu (vähemas hulgas kergem töötada!?), seda ei või 2 kuu möödudes veel otsustada.

Hoogne tegevus ka skoutlises töös on tuntav märksa rohkem eelmistest aastatest. Hulk eksame, küll pääasjalikult järkude alal, on selle tagajärjena, hulk laagreid suve kestes (nendest arvuline rekord vist Tallinna 2-1 rühmal — 8 laagrit kokku 32 öödpäeva) laseb oletada sammu õige skoutluse vaimu tabamisele ligemale.

Eriala-eksamite vähene arv laseb põhjusi leida mujalt — puuduvad veel kindlad kavad ja alused, vaja siin veel korraldust. Kavade väljatöötamine, vastavalt III kongressi otsusele, on käimas, kuid paistab, et nad alles uue aasta algul päästaabile lõpulikult läbivaatamiseks võidakse esitada.

Keskasutustel oleks nagu raske tempot pidada. Need omas üleriiklises ulatuses ei ole kerged kokku saada, tegevuse areng nõuab aga sagedamaid koosolekuid. Senikaua on töö tehtud, asjaosaliste tahteavaldustest võib seda kindlasti edaspidisekski loota. Meie Suurlaagri (Jamboree) mõte, tema korraldamine ja valmistused sunnivad kõiki kiiremini liikuma ja päälükud-juhid — need vastutajad tagajärgede eest — peavad paljugi kiirelt ja täpselt täide viima. Suurlaagri korraldus on nendele palju skoutlist vaimu istutanud; kui skoudid laagris elades samast vaimu omavad, õppides pääle selle praktilist skoutteadust, siis peaks meie Suurlaager oma ülesannet täitma.

Siin olgu ka meeletuletatud III üleriikline kongress, suurlaagriale aluse panija. Peame tunnistama, et see kongress meie elu on muutnud, andes tõuget, mis vähe, ehk sugugi vähem pole I kongressi omast. Ja kui skoutide arv tõusnud pole nii, nagu 1921. a., siis ainult tänu vanadele kogemustele. Skoutline hoogne kongressi vaim on andunud edasi malevate ja rühmade tõesse. Pole õieti mingit kahtlust, et ta Suurlaagrini kestab, ja sääl veelgi tõstetuna peaks ta meie skoutluse perre jäädavalt alles jääma.

Kahjuks pole üksi vaimustusest küllalt, vaid see olgu tõukeandjaks kindlale, sellega siis tagajärjerikkale tööle. Tagajärjed pole aga nii lihtsad tulema, vaid nõuavad aega, püsivust. Seepärast selektatav nii mõnigi auk meie tegevuses, eriti kõrgemate järkude eksamite soritamisel. Peavanema päevakäsus väljendatuna — On tarvis suuremaid jõupingutusi iseloomu arendamiseks ja enesekasvatuseks, rohkem hoolt edasiõppimiseks, et olla tubli skout — on leida juhtnööre aukude täitmiseks, mis meil tõesti igal sammul end tunda lasevad.

Enesekasvatuse suhtes on meie skoutlus end väheste juures tunda annud, kuid peame arvestama asjaoluga, et meil selleks peamingsuguseid juhtnööre ei ole. Eestlase aeglane iseloom ei luba kussagil hüppeid, seepärast saame siingi tagajärgi pikema töö järele, kuid selleks tööks peame saama ka asjatundja juhi, ehk muidu võime väaratada ja asja parandamatult rikkuda. Päästaap on mõelnudki selle pääle, kuid senikaua pole suudetud olukorra parandamisele asuda. Kui kord ehk mööduvad kitsad ajad, siis asutakse seda agaramalt pihta, senikaua peame ilma Päästaabi abita seda tegema. Peame suutma omal jõul edule vastu sammuda ja suudamegi seda! Oleme uuel aastal paremad, kui me seda olime käesoleval aastal.

Jõulu häätegu.

**'Hundipojad!
Skoutid!**

Ka teid ootab Jõulu häätegu. Ärgu unustagu ükski oma kohustusi, seda enam kallitel rahupühadel.

...Salk muretseb: üks toob kelgu, paari ülesanne on muretseda jõulupuu, paar toovad küünlad, siis saiad, kompvekid...

...Pööning otsitakse läbi, vanad mänguasjad leiavad kasutust, kõik kogutakse kottidesse...

Kuusk ehitud kelgul sammub salk külmal, jõuluõhtul kriuksuvas lumes. Tee suubub keldrikorral, pööningukambris, ju ennem ülesotsitud puudustkannatavas peres.

...Siis säravad silmad: vanadel tänumeeles, lastel rõõmus, skoutidel ja hundipoegadel hääteo tegemisest...

Meie võit.**Järvapoeg.**

„Tead Ott, me oleme õnnega koos!“ ütles päalik Elmar rõõmsa ilmega tuppä astudes. Lugu sünnitas talle niipalju rõõmu, ei ta isegi tervituse ütlemata unustas. Ka Otti näole ilmus rõõmus helk ning uudishimulikult tõusis ta pästi.

„Sinu onu lubas meile oma „vanamaja“ rühma kooskäimisteks. Kas pole tore — kogu maja!“ — jätkas päalik hooga, rõõmsalt endi uut kodu — esimest rühmal — ette kujutades.

Ühe hoobiga oli Otti uudishimu pühitud. Tasa istus ta toolile ning pomises pettunult: „Parem soovitaks oma onule sinna külmetusmaja sisseseada, kui tal selleks lusti — see maja ei pea ju sooja põrmugi. Ega ta ometi meid sunni ilma soojaks kütma... Vist soovib ta meid kringliteks külmetada...“

Hetkeks kadus ka Elmari näolt rõõmu helk, kuid juba näis tal uus mõte pääs olevat.

„Pole viga, poisid tööle!“ hüüdis ta jälle rõõmuga. „Täna õhtuks aja poisid kokku.“ Ja juba oli ta õues ning kadus. Langevad lumehelbed mähkisid ta endisse.

Peavanema päevakäsk Eesti Skoutide Malevale.

Tallinnas, Emapäeval 1925.

§ 1.

Emapäev tuletab meile meelde seda suurt armastust, mis ennastsalgav ema oma lastele osaks saada laseb, et neist häid inimesi kasvatada. Korda saates emapäeva häätegu ärgu unustagu skout ka teistel päevadel kogu aasta jooksul, et emal on igapäev pojpäev, mis poega kohustab korduvatele häätegudele.

§ 2.

Päästaabi hää l nõuandel olen Eesti skoutide edasijõudmist ja teeneid emapäeva lähenemisel hindamisele võtnud. Kuigi rõõmustavat edu meie skoutluses olen tähele pannud, ei leidnud ma esimese järgu skoutide hulgas ühtegi, keda oleks võinud skoutmasteriks ja noorem-skoutmasteriks tõsta. On tarvis suuremaid jõupingutusi iseloomu arendamiseks ja enesekasvatamiseks, rohkem hooldedasiõppimiseks, et olla tubli skout.

§ 3.

Skoutliste teenuste diploomi annetan: 1) esimese järgu skoudile Herbert Peep'ile, Valga Skoutide Malevast; 2) esimese järgu skoudile Boris Madisson'ile, perehnt Tallinna Skoutide Malevast.

§ 4.

Eeskujuliku skoudi märgi annetan: Friedrich Pahlberg'ile, Karl Tets-

mann'ile, Ernst Õunapuu'le ja Johannes Itnurm'ile, Tallinna Skoutide Malevast.

Eeskujuliku hundipoja märgi annetan: Feliks Luik'ile, Tallinna Hundipoegade Perest; Rein Saral'ile, Henn Saral'ile ja Endel Tamman'ile, Tartu Skoutide Malevast.

§ 5.

Hoolsusmärgi annetan: Erik Aule'le, Richard Trei'le, Uno Besfamil'ile, Pritso'le, Harald Roos'ile, Hans Tari'le, Evald Kalso'le, Johannes Strandberg'ile, Boris Limbach'ile, Valentin Luther'ile, Eugen Roos'ile, Harald Laas'ile, Guido Püümann'ile, Tallinna Skoutide Malevast; Eugen Gern'ile, Arved Freiberg'ile ja Leo Tatarker'ile, Tartu Skoutide Malevast; Jakob Puustusmaa'le, Alfred Hain'ile, Viktor Tederson'ile, Võru Skoutide Malevast.

§ 6.

Eesti skoutide ja guideide häälekandja ning vaimline side on ajakiri „Eesti Skout.“ Juhin kõigi skoutide tähelpanu sellele lehele, kui pea ainsale emakeelsele skoutlise kirjanduse tootele, mida läheneval aastavahetusel iga skout peaks enesele tellima.

Peavanem **N. Kann.**

Õhtul olid poisid „vanamaja“ juures kõik koos ja ootasid Elmari käsutusi.

Järgnev päev töötasid poisid kibedasti maja ümber. Hoolsasti vooderdasid nad seinu õlgedega, mida neile „Onu“ häämeelega lubas. Oli ju tänavune rukis tugev ja hää olnud.

Nädala pärast sundis tuisk poisse tööd lõpetama ja maija sisse pugema. Nüüd algas sees „puhastustuli“ ning peagi oli kodu omapäraselt mõnusasti sisseseatud.

* * *

Talv tuli külm, lund sadas tihti päevast-päeva. Aeglaselt liikusid üleni riietesse mähitud inimekogud. Välja vaid paistsid veel silmad ja punetav nina, mis korrapäraselt valgeid aurupilvi välja puhus. Vaevalt puutusid silma hämarad tulukesed, mis läbi üleni valgeks külmetanud aknaruutude tungisid. „Vanamajale“ olid poisid paksu

kasuka selga tõmmanud, nii et külmataadi pisted ega puhumised kaugegtki tuppa ei ulatanud.

Pikkadel õhtutel istusid poisid tihti „kodus“ koos, mängisid, laulsid ja puhusid jutte. Ja kui Elmar pühade vaheajal koju sõitis, siis ootasid poisid põnevalt midagi uut, mis ta linna skoutidelt kaasa toonud. Ähkides tuli ka „Onu“ siis läbi tuisu skoutide juure ja kuulas huvitusega „linna jutte.“

* * *

Tuul hulus. Hiigla kiirusega kandis ta lund üle lagedate väljade ja majade, siin ja sääil kuhilaid ja läbipääsematuid hangesid sünnitades. Läbi tuisu tungib üksik kogu. Nihkub kaugel helendavale tulekesele lähemale. Tuhandeid takistusi teeb talle tuul ette. Kuid jõudu kokku võttes tungib ta edasi — ehk küll teo sammul. Juba näib ta võitvat — kaunis lähedal on näha ümberlendlevatesse lumekübemetesse kaduv väike maja. Pahaselt paiskab tuul teda viimaks suurde hange ja hulub siis võidurõõmsalt, tuhatnelja edasi kihutades.

Hetkeks vaikib tuul — kostab hele hädasignaali, mille päale varsti maja uks avaneb. Kolm skouti poevad välja ja suluvad kiiresti ukse. „Vist on see Henn... ta elab kaugel — vist väsis ta!“ ütles Ain kohkunult.

Nad kuulatasid; — oli vaid kuulda tormi osatavat naeru.

Poisid jooksid ümber maja, siis hakkasid igaüks omaette otsima. Väike Volly oli aga redeli toonud ja ronis katusele, et säält üle välja vaadata.

„Pole kedagi näha,“ hüüdis ta viimaks, „ainult üks tee tähis lipendab lumel!“

Ain ehmatas, ta teadis, et sääil tee tähiseid polnud. „Võib-olla, kukkus ta hange... tuisk mattis ta kinni...“

Järgmisel momendil tammusid kolmekesi läbi sügava lume lipitseva rätiku poole ja kandsid külmanud Henni majja.

* * *

Poole tunni pärast oli kogu rühm koos. Ununenud oli väline tuisk ja külm ning Henn jutustas oma võitlust tormiga.

Kiiresti tõusis praksuvast tulest suits üles korstnasse; märgates aga välist ilma, puges ta surma hirmus majade vahele peitu. Imelik — see vägev suits, mis laagris nii mõnelgi silmad vesiseks teeb ja kokal tihti südame täis ajab — põgenes — mille eest?

Nii möödusid kuud. Tuuletaat tõmbas otsaesise kortsu. Igal talvel oli see maja tema eluase olnud, siin oli ta rõõmsalt valitsenud — kuid nüüd... Vihaselt tuisutas ta igal hommikul maja ümber hiigla kõrge hange. Kuid rõõmsalt kühveldasid skoudid selle jälle laiali. Ja pahasena nägi tuuletaat, et nad õhtul jälle koos ahju ümber istusid. Puhus vihas suitsu korstnasse tagasi — vastuseks kõlas lõbus naer.

„Vaata, mis see tuuletaat välja ei mõtle!“ Vihaselt hulus tuul ja tormas häbis kui kaotaja ilma tagasivaatamata põhja poole.

Lihavõtte pühade ajal tuli Elmar jälle koju. Ilmad olid ilusad, päike paistis soojalt. Esimesena sammus Elmar „Rühma kodu“ poole. Rõõmsalt lehvitas ta kaabut ja jooksis poiste poole, kes maja ees istusid.

„Tere!“ kajas otse ühest suust Elmarile vastu.

Katuse räästas tilkus ja vesi jooksis ojana üle tee. Poisid panid kõik jooksu „Onu“ maja poole. Rõõmsa näoga tuli ta välja teretades Elmari.

„Me oleme võitnud!“ sõnasid kõik ühest suust.

„Onu“ oli aga tulevane rühma vanem.

„J.-Jaani skoutide lõkkejutud“ nr. 3.

Salga föö süsteem.

R. E. Philips'i järele tõlkinud skm. J. Tederson.

(Järg.)

III. Kuidas juhib salga päälük.

Skoutmasteritelt võib kuulda: „Määrasin salga päälükud vastavalt vanemate juhatajate soovile, kuid tegelikult need ei saa hakkama omade kohustustega ja nii pean isiklikult salku juhtima.“ Siit on õpetuseks: skoutmaster peab enne päälüku määramist veenduma, kuivõrd suudavad tema määratavad isikud omi kohustusi täita.

On öeldud — teadmises on jõud. Poiste juures on see ütetus üsna põhjendatud. Kitsas raamatuteadlane, väljaarvatud üksikud, ei jõua nende lugupidamist võita. Selle vastu igapäevastes elunähtustes kogenenud poiss omab suure lugupidamise sõprade keskel. Sarnased poisid on salga päälükuteks kohased. Kaugeltki iga poiss ei sünni sarnasena, kuid pea igaiht võib selleks teha. Lihtsam meetod arendada neid, see on nendele kõige lihtsamate, elus harilikkumate nähtuste põhjusi selgitada. Õpetus sündigu vaatlemise teel, ehk katsete varal. Viimaseid võib iga skoutmaster leida, neid võib teistelt, koguni raamatutest võtta.

Salga päälükul ja ta abil peaks olema väike raamatukogu — kuni tosin tehnilisi käsiraamatuid. Sääll oleksid umbes: paar-kolm „Skoutlus poistel“ (Scouting for Boys), paar raamatut „Skoudi säädus“, esimese abi, signalisatsiooni käsiraamatud, mõned raamatud spordi aladelt, sapööri tegevusest, sõlmede tarvitamise ja sidumise juhtnõõrid ja veel teisigi praktilise ja tehnilise sisuga. Kuid ärge need olgu kaudustuseks. Kui nad tolmuga kattuvad, on salga päälükute pääajud samaselt tolmus. Raamatute kõrval peaksid salga päälükud tellima eraldi — skoutlist lehte, ja virgutama poisse teda lugema.

Salga päälük ja korõdnik peavad omama võimaluse saada selgitust tekkivate küsimuste lahendamiseks oma juhtide käest. Selleks peab neile võimaldama juurepääsu juhtide kodus, ehk siis kord nädalas

rühma kodus korraldataval salga päälikute ja kordnikkude koosolekul neid küsimusi lahendama.

Päälikul-juhil ei tarvitse selleks olla sugugi mingi teadusline sõnaraamat, vaid ta peab püüdma virgutada noori uurima küsimusi, mis neid huvitavad, ka sellel juhusel, kui ta ise nendes teadlik pole. Baden-Povell ütleb, et juhi ülesanne pole mitte poiste õpetamine, vaid huvi äratamine õpinguks. Juhtus, et kord hää salga päälilik oli unustanud ühe sõlme sidumise, kuid ei julgenud skoutmasterilt küsida, kartes viimase poolt väljanaerdud saada. Siin oli muidugi halb eksitus salga päälikul, kuid veel suurem viga oli skoutmasteril-juhil, kes olukorda küllalt ei olnud selgitanud.

Kordnik, salga pääliku abi, peab saama samase teaduse osaliseks, mis päälilik ise. Ta ei ole mõeldav selle „õpipoisina“, vaid abina, kes iga silmapilk teda asetada oskab. Arusaadavalt peavad nad mõlemad tundma skoutluse teoreetilist külge, kuid oskama teda ka praktikas käsitada. Aegajalt peab organiseerima iseäralised eeskuju salgad, millede etteotsa rühma päälilik ehk juht ise peab asuma, ja mõne varjunime all, nagu hall hunt j. m. s., salgapäälikuna tegutsema. Sellejuures peab kõrvaldama hra skoutmaster, vaid jääma temast salga päälilik.

Väga soovivat on igal salga päälikul harjutada end mõnes I jsk. eksami nõudes, nagu telkide püstitamises, märgi laskmises, küttemises jne., et olla tarvidusel teistele eeskujuks.

Pääle muu on tähtis, et salga pääliku ametit peetaks nii pääliku kui ka skoutmasteri poolt eelastmeks rühma pääliku — skoutmasteri ametile.

IV. Millal juhib salga päälilik?

Vastus sellele on lihtne — alati!

Salk tegutseb tema kui päämehe juhatusel igas mängus, kui selle tingimised lubavad tema isiklikku osavõttu.

Salk saab temalt vastavad juhtnõõrid ja korraldused töödes.

Tema, kui salga päälilik, saab teatud auosaliseks, omades õiguse aukohtu istumistest osavõtta*).

Samuti on ta salga nõukogu esimees ja organiseerib salga töö ja võistlused, milledes tema salk osavõttas.

Lugupidamise tõstmiseks aitab kaasa teadaande lehtede täitmine, kuhu iga nädal märgitakse nende nimed, kes puudunud, kes osavõtnud koondustes ja koosolekutest, riviõppusest, kes kõrvale kaldunud tervishoidlistest reeglitest jne., nagu see nõutud ja ettenähtud meie „Juhi“ raamatus „Skoutlus poistele.“

Selle kõrval on igal salga päälikul võimalus oma seisukohta mitmeti väärilisemaks muuta hariliku skoudi seisukohast. Selles on kõige mõjuvam järgmine: salga päälilik peab tundma oma salga skoutide vanemaid, teadma millega ametis keegi tema salgast igal ajal, samuti millised tuleviku kavatsused ja vaated tema poistel. Ta võib lugupidamist enda vastu tõsta, lahendades raskemaid keerdküsi-

*) Inglismaa korraldus. Tõlk.

musi, mis rühma koondustel esitatud. Siis on tal võimalus, näiteks, korraldada käiku loomaaeda, et näidata, kust tulnud nende salga nime-tus, näidata seda looma elusalt. Ehk minna kusagile, kus suurvesi midagi enda alla matnud, selgitada suurvee põhjust, näidata puudu-likkust kraavitamises. Ta võib ka hääd teha, selgitades mõnda pää-tükki „Skoutlus poistele“, selgitades teda nii, nagu Baden-Powell seda soovitanud, juhtides poiste koduseid töid sellega õigetesse roobastesse.

Järgneb.

„Masterifesti“ Kuresaares suvel 1925. a.

Kuning Kälg.

Kui pikk on see periood kellelgi, mil-lal ta algab ja lõpeb, ja kus suvi mööda saadetakse, sellest on mul tume ettekuju-tus, sest ega ikka üldreegleid masterite suvitusaja kohta eriti maksma ei ole pan-dud. Minu elu aga oli tänavu seepoolest vaikses maakonna linnakeses, Eestimaa kuulsamas kuurordis ja „mudabaadide“ hukatuses üsna kõdistatud, kui sääl terve seeria mastereid — muidugi mitte niipalju mind, kui mu „isamaad“ — oma külas-tamisega austas.

*

See oli ühel ütlemata ilusal juulikuu hommikul, kui „susla“ jaamas ootasime „rongi“ ärasõitu sadama. Oma poja-kestele olin naha hirmu täis kihutanud, kiites, et tulevad külalised, eesotsas pal-jude masteritega ja tahavad meid ka palest palesse näha. Ja, eesotsas maste-ritega, see oli aukartust äratav. Saapad määrati parima Saaremaa rasvaga ja ham-bad hõõruti hoolikalt kriidi tuhaga, ja siis hommikul kuke kolmanda kiremise paiku vaksali suurtele külalistele vastu.

Pojad mõtlesid: tulevad masterid suure saatkonnaga, poisid kõik tulised kui indi-anlased ja saarlasele omase kõhklemise

ja kahtlemisega oodatakse sadamas laeva sildumist.

„Ho, teie! Sääl on ju vanad sõbrad ja tuttavad. Ent kus mastrid?“ küsivad pojad. „Vaata, see sääl ja sääl.“

Ning leppisidki siis — see ju ütlemata meelitatav, et ükski pole kuninga taoline, kes käiks kuldrüüs ja sööks magusat apri-koosi. Nad olid kõik poisid nagu meiegi ja sõprussidemete loomine edenes kiiresti.

Ag ei pühitsetudki suuresti külaliste saabumist, vaid mastrid, keda seekord arvalt kolm, lasid endil hää olla ja maitse-sid suve naudingut, nagu seda üks „tõsine“ master kunagi teeb — istuda muusikal, puhuda lugusid suurest ja pikantsest maailmast. Ka meie õppisime suvitama, istu-sime ja kuulasime. Ainult sõit Ruhnu saarele oli vahelduseks sellele igapäeva-sele üksluissele istumisele.

Jä siis nad läksid, või „aurasid“ — endi ütletusi järele — kui nädal oli ajast täis saanud, millal lõppis suvitus. Üks mastreist pidi edasi väljamaale, teised aga kohe koju sõitma. Ja nõnda oli jälle neist tühi mu kodulinn.

*

Ent kord hommikul, mil unisena voo-dist välja ronisin, langen oma paremale

sõbrale kaela. Ja see on ka master; temagi on tulnud — suvitama. Meeleolu tõuseb, loen sõrmedel — see on neistsinatseist juba neljas. On aga vastand oma eelkäijale — häälmeelel ei oleks ta ühtki Saaremaa nurka vaatamata jätta tahtnud, vaid tõsiselt skoudi elule andudes rändas ringi, olgugi omnibussiga, mis küll sama hää kui ise enda jalgega teekonda maha panna, sest kui see lojus kusagile kraavi jookseb, on ta tund ka loetud.

Aga ka tema rehkenduse järele sai küllalt nädalasest suvitusest ja jälle olin sadamas vibutades kübarat.

*

„Tuleme esimesel augustil!“ „Juba jälle kedagi?“ küsin. Jah, ja jälle master terve saatkonnaga. Siin oli aga suvituseperiood teistsugune. Ju järgmisel päeval laoti rikkalik moon vankrile ja sõit läks Saaremaa südamesse lääne sihis, ilusa

Karu järve kaldale — laagrisse. Hommikul trummi pörina saatel läbi tänavate marssides ilmuvad akentele uudishimulikud näod ja soovivad südames rõõmsatele poistele „hääd teed, saatke ilusti mööda laagripäevad!“

Aga nädal sai täis jälle, olime vaksaalis, kosutava vihmavalingu all kergitasin kübarat ja pigistasin noortele sõpradele nende vasemat elujõulist kätt.

*

Ma olen rõõmus, et olen võind kokkuvõtta enda mälestused helgedest suvipäevadest, mis meile Saaremaa skoutidele väga palju rõõmu valmistasid. Eriti olenie liigutatud sellest rohkest skoutmasterite õnnistusest, mis meile suur haruldus. Aga suvi, sina kisud inimese ta igapäevasusest. Seda tahad ka tuleval aastal teha — jällenägemiseni kõik vanad ja uued sõbrad.

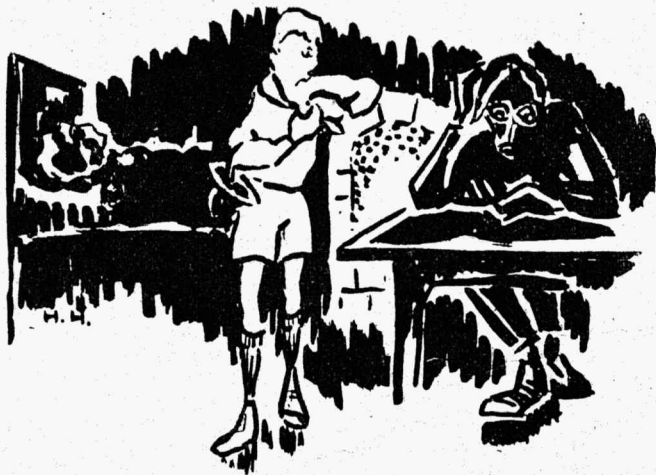
Rõõmus skout.

„The Skout'ist“ tõlkinud skm. H. Paalmann.

„Ausõnaga tööotan...“

Tuba oli must ja väike; aknakaasidest püsis vaid hää mälestus; nende aset täitsid ajalehed. Väiksel koldel põles vae-

Esimesest pilgust mehele selgus, et ta oli üks neist paljudest, kellele õnn selga pööranud, ja meeleto, peaaegu kohutav pilk tema silmas rääkis selget keelt loo-

vane tuluke ja suutis vaevalt soojendada niisket õhku.

Küünal leegitses vilkudes laual, kujutades kohutavaid, värisevaid varje seinale ja räbalais mehe näole kolde tulukese ääres.

tusetust seisukorrast.

Nõrga ohkega pööras ta omad tuhmid väsinud silmad diivanil lamava kogu poole toa nurgas. Rusutult silmas ta sääl väikest, valget nagu tekiräbalate vahel.

Veel üks ohe tõusis ta huultelt — see sääl oli nii haige. Toitu, sooja tuba ja hääd hoolitsust vajab see, kuid asjaolu ei võimaldanud seda.

Siis pööris väsinud, vaevatud mees omad silmad ühe teise kaju poole, mis oli vaevalt nähtav nõrgas küünalvalguses. See manas ta huultele naeratus.

Sääl seisis Erik Warren — tema poeg — kes parajasti skidus oma igapäevase hääteo sõlme skoudi kaelarätkusse. Poiss ei olnud vana, vaevalt üle kaheteistkümneme, kuid ta nägu andis selge tõenduse raskest elust. Pilkk tema sinistesse silmadesse, vaade tema poisilikkudele suunurkadele võis öelda, et ta suudab siiski võidelda oma olemasolu eest.

Ta rõõmustas silmnähtavalt oma kena vormiriide üle, mis selgelt lasi paista poisilikkude keha ja väikseid peeneid jalgu.

Täna kandis Erik Warren esimest korda skoudi vormi. Ta tahtis täna õhtul anda oma tütut, selleks tuli ta varem ametist ära. Harilikult pidi ta töötama hilja õhtuni ja alles siis ruttama koondusele. Ta oli ainus töövõimeline perekonnas ja nende vaevatute inimeste elu sääl toas rippus täielikult tema õlul. Ta teenis aja-lehti müües.

Mees tõusis, surus poja kätt ja nikutas pääd. Nurgas lamajal oli häätahtlik naeratus huultel, kui väike skout astus korratu tekihuniku juurde, korraldades neid ettevaatlikult ja öeldes: „Eks ole tore, ema, ma saan täna õhtul skoudiks.“

Suudles ema ja läks siis uksest välja, kindla teadmisega, et ta läheb hääle teele. Astus alla mööda kägiseivad treppe ja kadus siis väljas pimedale mudasele teele. Ent sel õhtul näis talle iga asi säravana, ilusamana, ja ta ruttas rõõmsalt vilistades edasi. Rühma koduni oli hulk maad, tal ei olnud võimalik sõita trammiga. Ta jõudis sinna veidi väsinuna, kuid naeratades.

Viimaks saabus suur silmapilkk. Rühm asetati hobuseraua kujuliselt, tervitati lippu, ja skoutmasteri hääl katkestas vaikuse: „Salga päälkk Nicholls — skout Warren!“

Erik tundis kerget värinat, süda löi tugevamini; paraadi pühalikkus ja vaikus tegi tema tähtsaks, väga tõsiseks, kuid siiski veidi nõrgaks. Salga päälkk hääl kutsus: „Skout Warren, marss!“ Minut hiljem seisis ta üleva tundmusega lip-pude ees.

Tal võeti kaabu pääst ja skoutmaster pani oma käe poisi õlale, öeldes: „Sa tead, sinu skoudi au peab usuldutama igalpool ja igatühe ees. Hääks skoudiks

olemine nõuab mehisust... sul tuleb näidata ülesse palju vahvust, et jääda truuks oma töötusele... Jumal aidaku sind...“

Erik võttis lipust kinni ja ütles vaevalt kuuldava hääle: „Ausõnaga töotan...“

Silmade ees muutus kõik imeilusaks pildiks toredas valguses: ta nägi rütleid sädelevas relvastuses; ta tundis, et kuningas tema käsa surus ja ta andis töötusvande; ümberringi kõlasid pasuna helid „... ja truuks jääda skoudi säädustele.“

Stseen muutus; ta nägi omi skoutvendi, ta tundis end õhus heljuvat.

Meeleheitlikkus.

Kui Erik Warren oli lahkunud kodust, näis kogu diivani pääl ärakadunud olema ja kaju tule ääres näis olema kivinenud.

Odav kell ahju äärel saatis selle maha aega edasi. Kell pool kümme tõusis mees ülesse, läks diivani poole ja säädis kõrva sellel lamaja suu juurde.

„Oh viletsust!“ kaebas ta. „Ta peaks saama rohkem süta.“

Ta läks laua juurde, leidis säält supipoti vähese supiga. Säädis selle kustuvale tulele soojenema, ja andis siis haigele naisele, kes oli ärganud. See jõi seda ahnelt.

Siis pani mees kulunud mütsi pähe, nõõpis oma kuue tugevamini kinni ja astus välja talve õesse.

Sadas lund; suured laiad valendavad rätsakud lendlesid tänaval. Hääled kõlasid surututena, rasketena ja taevas oli müst, kuulutades ikka rohkem lund ette.

Mees astus edasi küürus selja, mahastatud pääga. Tema silmad, kunagi rahulikud ja usaldustäratavad, olid nüüd metsikud ja toored. Ta oli meeltäraheitte, kardetav, ja see üksik kogu sääl diivanil külma toa nurgas sundis teda edasi.

Viimaks jõudis ta väikse maha juurde. See asus parema linnajao tänavas ja igaüks sääl elas nõugavalt: paljudel olid omad sõiduriistad, kõigil hääd eluvõimalused ja palju mugavusi.

Aeg oli hiline ja tänav tühi, ühtegi häält ümbruses ega valgusejuga akendel.

Ta ronis ühes kohas üle värava ja sammus hääletult lumist teed mööda maha taha.

Väikene aken äratas temas huvi ja kaassas oleva riistakese abil avas ta selle. Minut hiljem oli ta majas ja läbistas väikese taskulambi valgusel alumised ruumid. Laotades laudlina põrandale, asetatas mees hoolikalt sinna, mida ta arvas olema väärtuslikumana.

Sinna kogus ta kuld- ja hõbeasju, sigarette ja sigarikarpe, ka ühe kuldse skoudikuju. Ta peatas selle asja vaatlemiseks. Selle all seisis sõnad: „Armas-tuse ja poolehoiu avaldus, tänuna kauniduse ja hääduse istutamise eest paljude hingesse skoutluse toomisega poistele.“ Need olid väga iseäralikud sõnad ja mees viivitas, enne kui ta ühendas lõplikult ka selle kuju oma kollektsooniga.

Kogu aeg seisis tal silmade ees kahvatu kogu diivanil. Jah, selie kasuks teutses ta siin.

Siis äratas ta tähelepanu väike raha-hoiu karp. Karp ei pidanud tema muuk-rauale vastu. Viie minuti jooksul oli see avatud ja tühjendatud.

Nüüd sidus ta laudlina nurgad kokku, tõmbas pambu selga ja kadus.

Rõõmus skout.

Hetkel, mil andis töotuse Erik Warren, astus midagi ennetundmatut ta ellu. Ta tundis end muudetuna: karastatuna, tugevana. Mõte, et ta oli nüüd skout, selle õige au- ja usaldusmõistega, kütkestasteda.

Pärast tseremoniid kutsus teda salga päälük Nicholls toa nurka ja ütles, et ta on väga rõõmus teda oma salga liikmena nähes; ütles talle, et truuks jääda skoudi säädustele, on ka truuks jääda isamaale. Eriku silmad särasid ja ta suu tõmbus naeratusele skoutvenna julgustavate sõnade juures. Ta ei aimanud sääljuures, et tema skouditeadus juba samal õhtul proovi pääle asetub.

Skoutmaster Mr. Mervyn Dyke'l oli kombeks kutsuda igat uut skouti oma juurde õhtusöögile ja Erik oli üli rõõmus, kui ka temale see au osaks sai.

Õhtu oli jõudnud lõpule; skoudid jätsid päälükuga jumalaga ja lahkusid. Erik Warren aga läks Mr. Dyke juurde.

„Oh kui tore maja,“ mõtles Erik sinna jõudes.

Teenija avas ukse, võttis skoudilt kaabu — tal ei olnud üleriideid, kuna seks ei jatkunud raha — ja Mr. Dyke viis ta ühte väiksesse, kodusesse tuppa.

Keegi naisterahvas tõusis tema sisseastumisel püsti, tuli vastu ja teretas teda kättpidi. Eriku näis, et ta sarnaneb skoutmasterile, selle vahega, et naisterahva juuksed olid valgemad ja silmad rohkem väsinud.

Õhtusöögi järele viidi skout puhkustuppa ja näidati talle mitmeid väärtuslikke mälestusi eelmistest aegadest. Kõige

üllatavam oli aga väike kuldne skoudi-kuju.

„See on mulle palju väärt,“ tähendas Mr. Dyke. „Rühm andis ta mulle ühe aasta eest pääle ühest raskest, masendavast haigusest tervenemist.“

Erik vaatles aukartusega kuju, lugedes selle all sissegraveeritud sõnu: „Armas-tuse ja poolehoiu avaldus, tänuna kauniduse ja hääduse istutamise eest paljude hingesse skoutluse toomisega poistele.“

Aeg möödus ja kell näitas juba pool üksteist, kui külaline lõpuks ülesse tõusis. Ta tegi seda nähtava tagasihoidlikkusega. See õhtu oli temale paradiisiks ja kui ta andis skoutmasterile jumalagajätmiseks kätt, ei tulnud ükski sõna ta suust kuuldavale.

Kell oli löönud juba üksteist, kui ta koju jõudis ja ainult haige ema ees leidis. Ta astus selle juurde, suudles tema kokkuvajunud palet. Külma, kondine käsi tuli räbalate alt välja ja katsus teda.

Ta põlvitas ja nuttis. Kontrast oli liig suur rõõmsa õhtu ja kodu vahel.

„Oh ema — oh ema, miks ei või ka sinul nii hää olla!“

* * *

Erik ei saanud magama jääda. Ta istus külma, tuhase kolde ette. Suutis vaid mõelda selle rõõmsa õhtu ja töotusandmise pääle.

Ukse avamine kutsus ta oma unistustest tagasi ja sundis teda jälle mõtlema ümbruse pääle. Ta isa astus tuppa ja kandis käes väikest pampu, mida asetas hoolikalt ema diivani alla.

Erik vaatles rahutustundega seda toimetust. Mida pidi see tähendama?

Küünal laual kärises ja leegitses aknast tõmbuva tuule mõjul. See heitis nõrga kiire isa näole, kuna poeg seisis varjus. Pilguks seisatas mehe vaade haige näol ja murtud ohe tuli kuuldavale ta värisevailt huulilt.

Skout vaatas teravamini. Ta isa oli äkki nii võõras, nii metsik ja meeltäraheitev. Värin käis temal üle keha.

Siis istus mees laua ääre, pani käed kokku, toetas pää ja lamis siis vaikuses.

Õudne tunne valdas Eriku. Ta isa silmad paistsid metsikutena, kohutavatena, võõras ilme peegeldus ta näolt.

Ta ei näinud poega. Viis, kümme, viiسته minutit mõõdusid vaikuses, segatud vaid monotoonsest kellatikusumisest ja tõmbuvast tuulest aknas ja korstnas.

Siis tõsis mees, kogus mõned teki-räbalad enese ümber ning heitis nurka magama.

Au kaalul.

Üks mõte vaevas noort skouti: mis peitub voodialuses kompsus ja kuidas omandas seda isa? Kahtlased aimdused ei tahtnud temast lahkuda.

Saabus moment, mil Erik enam ei suutnud kannatada uudishimu ja teadmatust. Ta võttis viimse künkla pakist, süütas selle kustunu asemele ja olles veendunud, et isa magab, veeretis ta pambu voodi alt välja.

ei tarvitseks kalduda sarnasele teole.

Ta tundis liig hästi nende asjade omanikku: ta teadis ju igat asja üksikult.

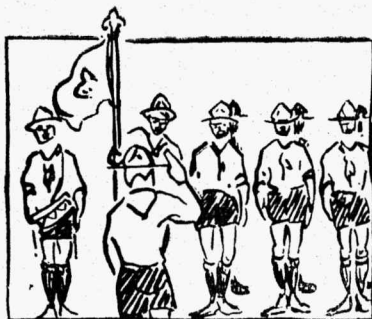
Aken, mille kaudu oli tunginud sisse tema isa, võimaldas temalgi sissepääsu. Skout puges säält läbi ja hiilis söögituppa, et säält kõiki asju tagasi panna.

Oli pime, väga pime, kuid ta ei julgenud teha valgust, kartes äratada möödaminejate tähelepanu.

Palavikuliselt kobas ta toas ümber, asetas iga asja kohale tagasi, nagu neid oli näinud õhtul.

Siis aga puudutas tema külm, kõhn

Suurtel pidupäevadel:

I. Skovidid nõõri sees.

II. Teised nõõri ees.

(„Järva-Jaani sk. lõkkejutud“ järele.)

Sõnadega ei saa kunagi kirjeldada skoudi tundeid pambu lahtiharutamisel. Selle sisu kutsus ta suust tahtmata karjatuse välja.

Esimeseks peatus' ta pilk väiksel kuldsele skoudikujul. Selle all oli selgelt graveeritud: „Armastuse...“ Skout ei suutnud lugeda edasi, sest silmad täitusid pisaratega. Tema kõige halvemad aimdused olid tõestunud.

Isa varas! Ta istus väikse pambu juures ja nuttis kibedalt, vaikselt, südantlõhestavalt.

Siis aga läbistas üks mõte teda. Ta päästab oma isa autusest! Ta viib tagasi varastatud asjad.

Kiirelt järgnes mõttele tegu. Pamp sai kohe kokkuseotud ja Erik puges kibeda külma kätte tühjadel, lumistel tänavatel.

Rõõmus selge lootus täitis tema südant, kuna ta jooksis mööda tänavaid. See tegu peab päästma tema isa au! Homme tahab ta ise veel hoolsamalt töötada ja rohkem hoida raha kokku, et isal enam

käsi millegisse; see liikus, libises ja purunes käreaga põrandal.

Erik ehmus pilguks ja jäi siis liikumatult seisma.

Nad tulid!

Keegi tormas trepist alla, astus tuppa ja keeras põlema tule.

See oli tema skoutmaster.

Pilguks ei rääkinud kumbki, ei liigatanud kumbki. Pisarad voolasid skoudi kõhnadel palgedel, viha peegeldus skoutmasteri näol. Poisi jalgade juures seisis purunenud klaasi killud.

„Warren!“ Pääliku hääl oli tõsine.

Erik püüdis öelda midagi, ent ei saanud sõnu suust. Ta langes põrandale ja nuttis kibedalt.

Skoutmaster vaatles poissi. Ta oli kurb, ülikurb, mõeldes, et üks tema oma skoutidest sarnaselt häbistas rühma.

„Annä seletust, Warren!“

Sää! võis olla aga ainult üks seletus ja see pidi paljastama tema isa osa selles

öises häbiteos. Ei! seda ei võinud ta avaldada.

Skout tõusis põrandalt ja püüdis päälkule silmi vaadata, kuid ei võinud. Mõttes mõlkusid vägevad sõnad: „Ausõnaga töotan...“

„Ah, Erik,“ ütles Mr. Dyke pehmema tooniga, „kui sa teadsid, et sul ei jatku julgust ja mehisust skoudiks olemiseks, miks andsid siis töotuse? Mõttele, poiss, rühma au pääle!“

„Oh-oh, härra!“ sosistas Erik, pöörates pääd ja katsudes vaadata mehe silmi. „Mul — mul ei ole midagi öelda.“

Mr. Dyke vaatas kahvatu näo pääle, heitis pilgu tema pisarates silmi ja uuris tema värisevaid huuli. On ta ehk eksinud? Skoudi ülespidamine sundis teda oma arvamist muutama.

Ta vaatas põrandal ringi ja nägi varastatud asjade hunikut.

„Al!“ hüüdis ta äkki ja tähendas rahakarbi pääle, kust oli kadunud raha. „On see raha sinu käes, Warren?“

Erik vaarus tagasi ja eitas. Kui ta nüüd saaks tagasi muretseda puuduva raha, siis oleks kõik häa.

Mr. Dyke ei öelnud enam midagi. Ta otsis poisi läbi ja ei leidnud säält pennigi. Tõde hakkas end ikka enam selguma.

„Anna seletust, Warren,“ ütles ta karsitusega. „Oli... oli see vend-skout ehk mõni sõber, kes varastas need asjad.“

Ta vaatas poisile teravalt otsa.

„Ei, härra,“ hüüdis skout meeltäraheitvalt. „Skoudi ausõna...“

„Oli... oli see... sinu isa?“

Erik ei võinud vastata. Palavad pisarad veeresid ta näol, jõuetult langes ta maha. Isa päästmine oli võimatu.

Skoutmaster tõstis poisi ülesse ja aetas diivanile. Sel momendil astus tuppa Mrs. Dyke ja läks ilma küsimusi esitamata hüsteerilise poisi juurde.

„Ta on otse meelest ära,“ ütles poeg, „tal käib see üle jõu.“

Kui skout Erik Warren ärkas, leidis ta ennast mugavas voodis, mille kõrval keegi valgepäaga naisterahvas istus ja talle naeratas. Kaminatuli heitis mitmesuguseid kujusid seinale ja laele. Põleva puu pragin elustas poissi.

Pikkamisi tuli mälu tagasi. Siis punastas ta häbist ja pööras näo eemale.

„Ausõnaga töotan...“ Kui valus nüüd, kui kaunis siis oli see hetk.

„Mina... ma tahaks omi riideid,“ ütles ta järsku istuli tõustes. „Ma tahaks minna koju. Teie olete liiga hääd. Ma pole seda ärateeninud.“

„Tasa, Erik,“ sosistas naisterahvas. „Arst ütles, et sa pead olema üsna vaikselt. Sa oled nõrkenud — ei ole sõõnud küllaldaselt ja liiga palju töötanud.“

„Laske mind minna,“ palus Erik. „Ma tahan näha oma ema.“

„Tal on häa ja samuti ka su isal,“ ütles Mrs. Dyke. „Mervyn läkitas nad mõlemad haigemajja. Raha leiti sinu isa juures. Ta tunnistas kõik üles.“

Erik punastas uuesti ja peitis näo patjadesse.

Ta kuulis ainult pooleldi Mr. Dyke häält.

„Ära muretse, Erik,“ ütles see. „Arst tõendab, tal ei tule kanda vastust — ta oli meelt heitmas, nälgimas. Ta oli nõdrameelne palavikust ja ei teadnud, mis tegi. Ta tahtis ju seda teha su ema kasuks.“

Erik kuulas hoolsamalt.

„Su isa ei ole varas, Erik,“ sosistas naisterahvas ja silistas liigutatult poisi pääd. „Arst ütles, et ta olnud mitmed tunnid nõdrameelne, kuid ta on paranemas.“

Sel silmapilgul astus tuppa skoutmaster ja naeratas skoudile.

„Sinust oli see suuremeelne tegu, et tahtsid päästa isa au,“ ütles ta, „kuid polnud tarvidust. Ta polnud normaalne — oli haige, vaene mees.“

Jälle kujutas väike skout — nüüd juba naeratades — töotuse pilti viimastest õhtust. Tantsivatest varjukujudest seinal ilmus skoutide rühm, sirgelt ja tähelepanelikult, kuna üks vend sosistas: „Ausõnaga töotan...“

Särav naeratas mängles Eriki huultel ja ta vajus unne.

„Rõõmus skout!“ sosistas Mr. Mervyn Dyke ja läks ühes emaga tasa toast välja.

(Tln. „I Rühma Skout'ist.“)

Eesti skoutide ja guideide häälekandja ning vaimline side on ajakiri „Eesti Skout.“ Juhin kõigi skoutide tähelepanu sellele lehele kui pea ainsale emakeelsele skoutlise kirjanduse tootele, mida läheneval aastavahetusel iga skout peaks enesele tellima.

Peavanema pvksk. Emapäeval 1925. § 6.

Skoutide kodud.

Edev hunt.

Metsades ja väljadel hulub tuul. Akna taga kuulduv telefoni traatide vingumine. Taevast liugleb ajuti valgeid lume helbeid. Tali tuleb.

Skoutidel on möödas laagripäevad, ka sügisesed rännakud on lõppenud. Tuleb mõelda talise tegevuse ja töö pääle. Skoutlus tuleb koondada katuse alla, kitsa nelja seina vahele. Õnnelikud on rühmad, kellel oma kodu juba olemas, raske ülesanne seisab päälikul aga ees, kui see alles otsida tuleb.

Kuid julgelt pääle alata, püsivalt tegutseda, küll siis ka tagajärjed

ilmuvad! Otsige enese rühma suurusele vastavalt üks ehk kaks tuba — mida avaram, seda parem. Ärge kokkuge, kui ta vahest korratuses, et teda ehk värvida, puhastada tuleb. Vaid pöörake rühma vanema poole, et see teil abiks oleks tema üürimisel. Ja siis alake oma kodu korraldama, nii et ta teile armsaks kooskäämise paigaks muutuks.

Ei saa üksikasjaliselt kirjeldada kõiki toiminguid, päälegi oleks võimata ettenäha iga üksikut asjaolu. Kuid üldiselt pidage meeles, et skoudid võimalikult kõik ise teeksid. Ja skoudid on ka alati valmis sarnasele tööle, tarvitseb vaid päälikul asja vajadust selgitada. Asuge agaralt ja armastusega asja juure ja töö edeneb jõudsasti.

Puhastage ruumid, värvige lagi ja seinad, neid skoutliselt kaunistades, küüriige põrand valgeks, siis hakake valmistama mööblit. Kõige juures pidage meeles, et tarvis on teha lihtsalt ja tugevalt, siis saab kõik kohane ja kena. Mööblit tuleb valmistada muidugi paar lauda, toolid ehk pingid, esimese abi kapp, raamatute riiv — eestkätt. Hiljem selgub, mis puudu jäänud, mis iga rühm omas tegevuses vajab. Olge kõige juures skoutliselt tegevuses, siis saate kõigest üle. Tarvitage materjaalina pakkimise-kastide osasid, ka murdunud skoutkepid leiavad otstarbekohase kasutamise. Katsuge luua sellest, mida teised kõlbmatuks peavad, näidake siin iseäranis, mida skout suudab. Kujutage ette, nagu oleks teil laagris telk sisseseada.

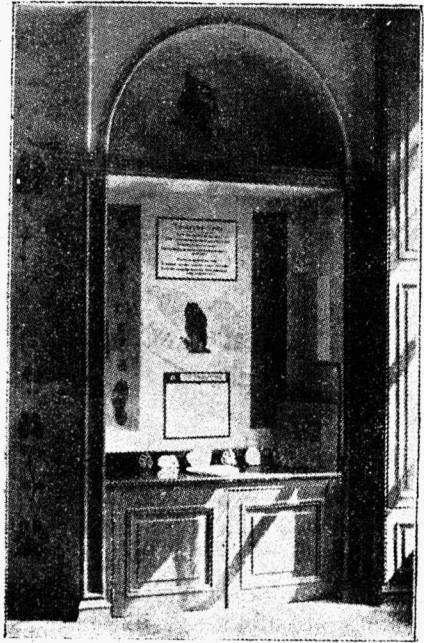
Rühma kodu tuleb jaotada salkade vahel, põhimõttel, et iga salk enda tarvitada saab ühe nurga. Nii tekib „Kulli pesa“, „Karu koobas“, „Kure mäta“ jne. Ja igale salgale peaks jätama siis ka võimalus vastavalt oma nurgakest kaunistada. Koosolekud-koondused peetakse ühiselt, salkade koondused võiksid ju päevade ehk tundide järele jaotatud olla. Salkadel on tarvitusel omad kombes, mis sarnasel jaotamisel veelgi arenemist leiaks.

Tähelepanematuid paneks otse imestama, kui kogu salk end nagu nõia väel ritta seab, ümberpöörab ehk muud tarvilikku teeb, ilma et ühtki komandot antud, ehk häältkki oleks tehtud.

Kodude omandades oleks rühmadel palju tööd teha. Nii saab sääl ühiselt õppida, harjutada, töötada. Sääl õpitakse ka sõprust. Ja sääl sõlmitakse sõprust ka teiste rühmade-salkade skoutidega, mida vastastikku külaskäikudega saavutatakse.

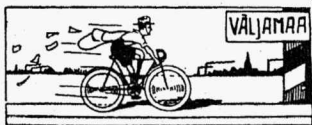
Kui ruum lubab, siis tuleks rühmal iga paari kuu tagant korraldada teeõhtu, nimetame seda ehk külaliste õhtuks. Kui seda ei saa ruumi väiksuse tõttu, siis on soovitatavad õhtud salga korraldusel. Ise valmistada tee, ühiselt tuua tassid-klaasid ja muu tarvilik, võilleivad ja saiad muretseda ning siis ühisel lauas skoudi ilusas vormis vennalikult juttu ajada. Ehk selle järele ahju (kaminasse) tuld tehes selle ees istuda ning juhtumisi vesta ja kuulata — laagri elust, skoutide vendlusest, õiglusest ja rahust... Ja väljas raksud pakane, hulub tuul.

Pime ja tuisune... Üle taeva ulatab linnutee, ja Suur vanker ning Põhja nael on eksinuile teenäitajaks. Lõkke ees aga on mõnus ja soe. Ja vendlus — üleilmne vendlus skoutluses seob noori sellega, ühtlustades neid ise ja nende hingigi suures sõpruses.

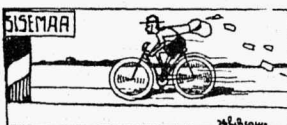

„Öökullide“ pesa Gillwell Park'i rühma kodus, Inglismaal.

TEATEID

Omis asjus.

Aastakäigu lõpunumbrina esineb käesolev „Eesti Skout.“ Lõpule jõudval, skoutidele nii hoorigal aastal, on „Eesti Skout“ katsunud tegevusega jõudumööda kaasa sammuda. Lugejaskonna otsustada jäägu, kas ta seda suutnud täiel määral, või on ilmsiks tulnud suured puudused. Uuel aastal tahab ajakiri ilmuda tihedamini, kuna skoutline tegevus seda nõuab. Harilikku kaheksa numbril lisaks peaks ilmuma kaks Suurlaagri erinumbril — esimene enne selle algust, teine selle kestel. Viimane neist kuuluks poolaasta tellijatel II poolaastasse. Pääle selle kavatakse lehekülgede arvu tõsta — iga nr. 20 lehekülge — kui see võimalik läbi viia. Lisa-lehekülgedele on mõeldud mahutada skoutline jutustus, mille tõlkimiseks (inglisekeelest) luba saada loodetakse. Jutustus ilmuks kogu aasta läbi. Teistest muudatustest on juttu olnud, neid tuleb ehk tarviduse järele juure võtta, nagu seda skoutluse areng nõuab.

Uuesti ilmuv „Tallinna Skout,“ töötab tuua oma veergudel teateid, lubab ehk kärelda „Eesti Skoudi“ teadete osakonda, millega võimalik oleks ruumi saada tarvilikumale materjalile.

„Eesti Skoudi“ levitamine sünnib uuel aastal uue korralduse järele. Iga rühma ja karja juures asuvad kaks ajakirja levitajat (Peavanema päevakäsk 20. oktoobrist 1925), kes ajakirja talitusest juhtnõõrid (põhikirja jne.), samuti ajakirja üksiknumbrid müügiks saavad. Rühmad, kus levitajad veel valimata, peaksid Peavanema päevakäsu kiirena täitmise pääle mõtlema. Selle korralduse järele kaoks senised abitalitused, mille tõttu kõigil senikauastel abitalitajatel kui ka üksiknumbril müüjatel lõpuarve talitusega tuleb pidada. Senikauastele levitajatele saadetakse samuti kätte levitajate põhikirja, mille kättesaamise allkirjaga ühes tuleb talitusele teatada eksemplaride arv, mida iga levitaja müütmiseks soovib. Üksiknumbril müüjad teatagu ühtlasi, kas nad soovivad tellimiste vastuvõtu raamatut saada.

Kõigile senikauastele levitajatele ja abitalitajatele tänu avaldades tehtud töö

eest ajakirja levitamise alal, julgeb loota veelgi suuremat edu selles töös uue korralduse alusel

Ajakiri „Eesti Skout“ talitus.

Kaasandena nr. 1-ga uuel aastal saavad kõik „Eesti Skoudi“ tellijad „Eesti Skoudi“ tabelkalendri 1926.

Jõulukingina rühmadele Tallinna ja Tartu skoutide malevates otsustas ajakirja toimetuse-talitus annutada ühe endise aastakäigu „Eesti Skouti“ igale rühmale-karjale. Kink on mõeldud vastutasuna toetuste eest, mis ajakiri nende Skoudi Sõprade Seltsidelt senikaua saanud. Väljandmise kord ja koht antakse teada Maleva Päälikute kaudu.

E. S. M. Päästaabi koosolek peeti novembri lõpul realkooli ruumides. Koosolekul olid harutusel emapäevaks antavad aumärgid just skoutidele, kuna vanemate tegelaste teenete hindamine kevadeks edasi lükati. Samuti jäeti Jüripäevaks kõik ülendamisettepanekud.

„Tallinna Skout,“ Eesti Skoutide Suurlaagri ja Tln. Sk. Maleva häälekandja nr. 1 ilmus 6. detsembril, Tallinna emapäeva pidustusteks. Sellele vastavalt sisaldab ka kirjeldusi emapäevast. Pääle selle saatesõna toimetusest, teateid suurlaagri kohta üldse, eriti näituse üle, kuna viimane lehekülge Tallinna skoutide-guideide teateid sisaldab. Ajakirjas on ka Tln. sk. m. päälikute kogu pilt ära toodud.

Ajakiri ilmub kaks korda kuus 4 kolmeveerulist lehekülge tihedat kirja. Hinnaks 10 mk. number. Ajakirja toimetajana esinevad skm. H. Paalman ja I jsk. B. Madisson, vastutava toimetajana ja väljaandjana Tln. Skoudi Sõprade Seltsi esimees hra J. Paalman.

„Skoudi Sõber,“ Võru skoutide Maleva häälekandja, ilmus emapäevaks ja Maleva aastapäevaks, 32 lhk. šapirograferit. Ajakiri on kaunis sisukas ja mitmekesine, kuid nr. 1-s tundub ruttu ja isiksikkust. Joonistused-kaunistused on rasked šapirograferida, nii siingi. — Toimetajaks on skout G. Leis, vastut. toim. hra P. Mäggi, Võru Skout. Maleva Vanem.

Kuresaare Guideide rühm sai 28. nov. s. a. endale lipu. Lipu üleandmine, pälele vastavat jumalateenistust, sündis kohalikus ühisgümnaasiumi saalis, mida toimiti ühtlasi guideide ja skoutide poolt ühiselt korraldatud emapäeva pidustustega.

Tallinna guideide malevas töötab praegu 6 guideide ja 4 hellakeste rühma. Guidee on 146 ja hellakesi 83. Eksame on antud guideidel III järk — 97, II j. — 22, I j. — 15, üks guidemaster, erialaeksame kogusummas 107; hellakese eksami sooritanud on 45, ühe tähega — 10 ja kahe tähega — 6. Kõik rühmad esinevad töödega emapäeva näitusel.

„Tln. Sk.“ nr. 1.

Lätist külla tulla tahavad 32 skouti, viibides Tallinnas 28.—30. skp., skm. Dzirkalise juhatusel. Vastav teadaanne on tehtud Kultuuri edendamise seltsi poolt Lätist.

Itaaliast meie Suurlaagrisse olla lubanud sõita 2 komisjonääri ja 1—3 skoutmasterit.

Tallinnas peeti emapäev 16 skp. tütarl. kommertsgümnaasiumis. Eeskavas, pälele avamise, „Emapäeva“ päevakäsu ja tervituste, hulk ettekandeid guideide, hellakeste, samuti skoutide, hundipoegade, koguni hülgepoegade poolt. Eeskavast on hulk skoutide VII rühma poolt — orkestri rühmalt, kuid mitte üksi muusikalised

ettekanded, vaid elav pilt, püramiidid, võimlemine hobusel, koguni akrobaatilised etteasted. Ühtlasi peoga on avatud skoutide tööde näitus.

Tegevusaranded guideide, skoutide ja hundipoegade tegevusest on Emapäeva kaval trükituna, nõnda veel hõlpsamini kui seda ettekandes ehk olnud.

Andmeid Tallinna Malevast. Tallinnas töötab 16 rühma 495 skoudiga. Nendest skoute — 273, II jsk. — 23, I jsk. — 33, nskm. — 4 ja skm. — 3. Erieksame on sooritatud 230. Hoolsusmärke on saanud 14 skouti; eeskujulikke skoute on 14; teenuste diplome on saanud 2, teenuste märgi 2 isikut. Hundipoegade peres töötab 4 karja, koguarvus 70 hundipoega. Nendest ühekõrva hp. — 29, kahekõrva hp. — 21, hunte — 8; eeskujulikke hundipoegi on 11. „Tln. Skout“ nr. 1.

Tartu Skoutide Spordiring on oma tegevust, mis vahepeäl soiku jäämas, uuesti alanud. Seisak oli tingitud agaramate tegelaste eemalejäämisest, kuid mõned tagasitulekuga on seda hoogsamalt tegutsemas. Praegu on käimas skoutliste mängude kursus, tehakse järjekorralisi suusa-sõita ja uue aasta algul kavatseb ring neljaaastase tegevuse järele ettekannetega õhtut korraldada. — Viimasel ringi üldkoosolekul valiti ringi esimeheks nskm. H. Michelson, abiks E. Korko, kirjatöim. E. Tõldsepp, laekahoidjaks hra Lepik ja varahoidjaks E. Sammul.

Emapäev Tartus peeti 13 skp. Eesti tütarlaste gümnaasiumi ruumides.

Võru skoutide aastapäev pühitseti 29. nov. Maleval tema praegusel kujul on seljataga aastane tegevus, kuna aasta eest asutatud sõprade selts tema aktiivsele tööle aitas. Samuti pühitseti ka guideide maleva aastapäeva, kes samast rada käinud. Aastapäeva puhul esineti aktusel kõnedega tegevusest, öeldi tervitust, nendest väljastpoolt Võru skm. J. Tederson Skoutm. Kogu ja „Eesti Skoudi“, skm. H. Paalmann Tallinna skoutide poolt. Ka anti kätte hundipoegade 2-le karjale tootemid ning III ja V rühmale lipud. Nende saajad kinnitasid maleva lipu varda juurde rühma värvides paelad, lubades oma uue lipu all töötades skoudi säadustest kinni pidada ja paremuse poole püüda. Sama päeva õhtul oli ettekannetega piduõhtu ühiselt emapäeva pühitsemisega. Ettekannetega kui ka tüdse aastapäeva ja emapäevaga võib üsna rahule jääda.

Lume kindlus. Kindlus ehitatakse lumest. Selle valmissaamisel jagunevad skoudid kolmeks, üks osa jääb kindlust kaitsema, kaks osa on kallaletungiv vaenlane. Kuulideks on lumepallid. Iga skout, kellesse kuul puutub, loetakse surmatuks, s. t. tema jääb mängust välja. Kelle pool ennem tapetud, on kaotanud. Mängu võib ka suuremas ruumis (võimlas) mängida, kuulideks kummipalletarvitades ja mängu-

osalisi pooleks jagatult kahe joone taha paigutades.

Põgenev sunnitööline. Skout, kes sunnitöölist kujutab, põgeneb, lumele jälgi jättes, ja peidab enda kuhugile ära. 20 minutit hiljem hakkavad teda teised jälgima. Kui peidupaik ülesleitud, algab „tulevahetus“ lumest kuulidega. Igatühte, keda kuul tabab, loetakse tapetuks, kuna sunnitöölist 3 kuuli tapavad.

Skoutlised postkaardid. Tln. sk. I. rühma väljaandel on ilmunud uued skoutide postkaardid, kokku 19 erikujutust.

Ka „Eesti Skoudi“ väljaandel ilmunud uued kaardid Jõuluks, nende hulgas uue aasta õnnesoovi kaart.

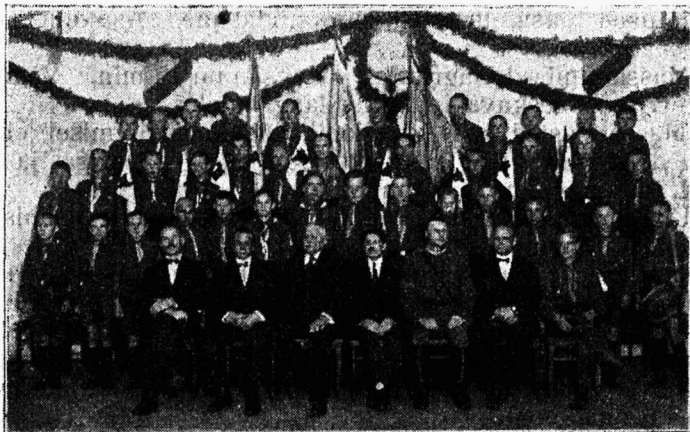
I Eesti Skoutide Jamboree

Lükatil, juulis 1926.

(Järg.)

B. Vee alla laskumine. Ettekirjutatud ülikond: skoudipluus, lühikesed püksid ja sukad. Tuleb laskuda 3—4 m. sügavusele, ühe 50 kg. raskuse täistopitud kuju väljatoomiseks.

C. Elupäästmine. Üks 15 a. poiss ujumistrikoos tuleb uppumisest päästa ja 40 m. eemale kaldale viia. Poiss ei näita vastupanu

Uus skoutide maleva.

Nõmme Skoutide Maleva asutati 26. VII. k. a. I jsk. Leinbergi eestvõttel. Praegu ulatab maleva pere 100 liikmeni, on käimas päälükute kool jne.

Pilt kujutab töötuse andjaid skoute ja vanemaid ning sõpru pääle töötuse andmist 18. oktoobril k. a.

üllesse. Ainult ühte meetoodi tarvitada. Võistlus on kiiruse ja korrektuse pääle. Osavõtjad peavad kandma särki, pükse ja sukke. Võistlus peetakse nagu teisedki, Piirita basseinis.

D. Skoutline kiirujumine. 50 m. riietes ja 50 m. trikoos tagasi. Riided nagu punkt C. Nad tulevad 50 m. möödudes ära võtta, kuivale heita ja jälle kiiresti tagasi ujuda. Võistlus kiiruse ja osavuse pääle.

VII. Laagrivilumus.

A. Laagrikord.

B. Parandused ja uuendused laagris.

Näiteks: laagriköögis, originaalsed võtted laagritarbete alal (gong, paberikorv, luuad, pesunõude alused jne.), sisseseaded toidu soojalt ehk külmalt alalhoidmiseks, lauad jne. Kõik ainult käepärasest materjalist valmistatavad. Punktid antakse puhtuse, valmistusviisi ja tarvitatud materjali eest.

C. Hommikuvõimlemine.

VIII. Massilised etteasted ja keskustlemine. Võistlused peetakse malevate vahel. Nii võtavad sest võistlusrühm ja külastajad skoudid osa. Võistlusi peetakse õhtusel laagritulel, avamispäeva päälelõunastel etteastetel ja staadionil. Allolevast viiest alast tuleb kolmes võistelda. Ettekanded võivad omas maakonnas juba ettekanatud olla. Kokkuleppides võistlejaga jääb vastava korraldaja ülesandeks võistlusi nii korraldada, et kogusummas ikkagi igal alal võisteldaks.

A. Võistlus rahvatantsudes. Ülikonnad olgu skoutide poolt. Naisosad peavad skoudid ise täitma. Võisteldakse parema mulje saavutamiseks. Võistlus peetakse osalt staadionil, osalt avamispäeva päälelõunal. Maksimaalaeg: 15 min.

B. Võistlus sportlises etteastes. Maksimum 15 min. Võivad olla gruppharjutused, üksiketteasted, püramiidid jne. Asukoht samuti kui eelmisel.

C. Masslaulmised laagritulel. Maksimum 15 min. Võistluse mõteks on huvitava eeskava leidmine laagrituleks.

D. Massetteasted kas staadionil, lõpukoosviibimisel ehk laagritulel. Need võivad väga mitmekesised olla, ka ratsa ja jalgrattal lubatavad. Maksimum 15 min.

E. Üksik ehk väikeste gruppide etteasted nagu eelmises. Maksimum samuti 15 min.

Etteaste juurde kuuluv muusika tuleb etteastujatel enestel muretseda.

Kõievedu. Võistlus selles peetakse väljaspool eelmisi. 12 skouti mõlemil pool. Vanadus mitte üle 20 aasta. Võistlejad kannavad skoudivormi ja kandadeta võimluskingi. Tõmbepikkus 3 meetrit. Maleva määrab võistlejad. Tõmmatakse 3 korda. Poolfinaal ja finaal leiavad aset staadionil.

Jalg-, korv- ja võrkpalli võistlusi ametlikult ei pea keskkomitee soovitavaks, kuna aega ei jätku. Külastajad rühmad võivad aga omavahelisi sõprusvõistlusi pidada. Samuti on see lubatud väljamaalaslega. Väljade eest katsutakse hoolitseda.